

אמר רחבא אמר רב יהודה: המקרע בגדי כהונה — לוקה.

שנאמר במעיל התכלת [שמות כח] "לא יקרע".

מתקיף לה רב אחא בר יעקב: ודילמא הכי קאמר רחמנא: נעביד ליה שפה כי היכי דלא ניקרע!

מי בתיב "שלא יקרע"? "לא יקרע" כתיב!

אמר רבי אלעזר: המזיח חושן מעל האפודה, והמסיר בדי ארון — לוקה. שנאמר בחושן [שמות כח] "לא יזח" ונאמר בבדי הארון [שמות כה] "ולא יסרו".

מתקיף לה רב אחא בר יעקב: ודילמא הכי קאמר רחמנא — חדיקניהו הדקם לחיבורי החושן ולבדי הארון ועבדינהו שפיר, כדי שלא יזח ולא יסרו?!

ומשנינן: מי בתיב "שלא יזח" ו"שלא יסרו"?

רבי יוסי ברכי חנינא רמי:

כתיב [שמות כה] "בטבעת הארן יהיו הבדים באופן שלא יסרו יזונו ממנו". ומשמע שהם מהודקים לטבעות.

ומאידיך כתיב [שמות כז] "והובא את בדיו בטבעת". דמשמע שאפשר להוליכם בתוך הטבעות.

הא כיצד?

מתפרקין שאינם מהודקים לטבעות, ואין נשמטין מן הארון, כי ראשיהם של הבדים היו עבים, ובשעת הכנסתם לטבעות היו

דכתיב [שמות כח] "ועשית חשן משפט מעשה חשב, כמעשה אפד תעשנו. זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר".

ארבעה מיני חוטים [תכלת וארגמן ותולעת שני ושש] דשיתא שיתא — עשרין וארבעה.

חוט זהב הוא כפול ארבעה — הא עשרין ותמניא. עשרים ושמונה.

ופרכינן: ואימא חוט זהב נמי כפול ששה?!

אמר רב אחא בר יעקב: אמר קרא [שמות לט] בעשיית חוטי זהב: "וקצץ פתילם".

פתיל הוא אחד, פתילים הם שנים. וכיון שקיצץ את כל אחד מהפתילים, שחילקם לכל הפחות לשניים — הרי כאן ארבעה.

רב אשי אמר: אמר קרא בזהב "לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן". שיהיו חוטי זהב מעורבים בכל מין ומין. ולכן לא יתכן לערב ששה חוטי זהב בארבעת מיני החוטים.

כי היכי נעביד?

אם נעביד ארבעה זוגות דתרי תרי חוטי זהב, ונערב כל זוג של חוטי זהב בנפרד בכל חוט מארבעת מיני החוטים — הווי להו תמניא שמונה חוטי זהב ולא ששה.

ואם נעביד תרי שני חוטי זהב זוגיים דתרי תרי. ותרי חוטי זהב דחד חד, ובחלק מן החוטים נערב חוט זהב כפול ובחלק מהמינים נערב חוט זהב אחד.

אין זה יתכן. כי נאמר "ועשית" — שיהיו כל עשיותיו שוות.